

CUVÎNT ÎNAINTE

În ultimii zece ani — și mai ales după înființarea Consiliului Muzeelor în cadrul Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă — mișcarea muzeistică din țara noastră a luat un avânt considerabil. Nu numai că s-au înființat zeci de unități muzeistice noi, dar chiar multe dintre cele vechi au fost reorganizate pe principii moderne, îmbogățindu-se în conținut și-n formă.

De la simple expoziții modeste de altă dată, multe muzee au devenit sub ochii noștri adevărate focare de cercetare și răspîndire ale culturii. Ele au fost încadrate cu personal din ce în ce mai bine pregătit, în parte cu calificări superioare. Aceste cadre bine pregătite nu numai că au ridicat pe trepte nebănuite și pline de eficiență funcția de **culturalizare și de așezămînt didactic** a muzeelor, dar au dat viață și celeilalte principale funcții a adevăratelor muzee — **funcția de cercetare**, de îmbogățire a tezaurului științific național.

Privite cu teamă la început, sesiunile de comunicări științifice ale specialiștilor din muzee, au devenit tot mai frecventate, cu comunicări tot mai bine conturate, ca conținut și formă, dovedind o creștere simțitoare a nivelului de cercetător al muzeologilor. Ele sînt tot mai dinamice; o emulație a prins a se face simțită între cadrele aceluiași muzeu, între cele ale diferitelor muzee, multe ținînd chiar ședințe de comunicări regionale.

Dacă publicarea la timp a comunicărilor prezentate în cele 4 sesiuni generale patronate de C.S.C.A., ce au reunit la București din ce în ce mai mulți muzeologi, n-au putut vedea integral sau chiar deloc lumina tiparului, în schimb inițiative regionale — și nu zic regional în sens administrativ — foarte laudabile au decis publicarea propriilor comunicări, cu forțe locale; și mă gîndesc nu la muzeele cu tradiții în publicații (Muzeul Brukenthal, Muzeul de Istorie al Orașului București, Muzeul de Istorie Naturală „Gr. Antipa”, etc.), ci la Muzee ca cel din Craiova, Ploiești, Constanța.

Printre aceste laudabile inițiative se numără acuma și cea băcăuană care, pornită la drum prin strădania inimoșilor și distinșilor muzeologi Iulian Antonescu, istoric, și Constantin Șova, naturalist și susținută de larga înțelegere a conducerii locale — a prins a se înfiripa și concretiza sub forma unui **Anuar** cu două secții. Dacă ne referim la

cel de naturale, printre colaboratorii primului număr al Anuarului se numără — alături de oameni formați în cercetare atât de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași cât și, mai ales, de la Muzeul de Științe Naturale local — apar și cadre tinere, ce încă sînt în căutarea orientării lor viitoare.

Cele 12 lucrări prezentate acum se referă la material variat — dar mereu legat de regiune: de la istoricul dezvoltării Muzeelor locale (I. Antonescu) și probleme practice de muzeologie (C. Șova, N. și V. Barabaș) — la analiza vieții vegetale (D. Mititelu și colab.) și animale (C. Șova, C. Rang, C. Tărăbuță) din lungul Siretului sau la teme de paleontologie (S. Haimovici), de ocrotirea naturii sau legate de cinstirea unor oameni de seamă ridicați de acolo, cum este Prof. I. Borcea (S. Cărașu și colab.).

Este o inițiativă lăudabilă și nu ne îndoim că cercetătorii prezenți zi de zi în sectorul în care urmăresc diferite fenomene ale naturii, mai ales cele ciclice, vor putea desprinde legi și concluzii mult mai aprofundate pentru patrimoniul cunoașterii naturii patriei decît ar putea-o face cercetătorii doar în trecere pe aici, cum s-a întîmplat pînă acum.

Iată de ce prefațez, cu bucurie și nădejde în forțele locale, primul număr al **Anuarului de Științele Naturii** al Muzeului din Bacău și-i urez dăinuire peste ani, condiții de apariție tot mai favorabile și cuprindere cît mai adîncită și înțeleaptă a fenomenologiei locale a științelor naturii.

MIHAI BĂCESCU
Membru corespondent
al Academiei R. S. România